

**З історії
Ліцею №15
м. Житомира**

Сторічний ювілей зустріла Житомирська загальноосвітня школа 1-3 ступенів № 15, свій початок бере від трикласної церковно-приходської школи в селі Соколова Гора. Про це стверджує архівний документ.

11 червня 1908 року священник Свято-Іаковлевської м.Житомира церкви Костянтин Лебедев написав у Волинську Єпархіальну Раду прохання додатково виділити 200 крб. на добубудову школи в селі Соколова Гора.

*“ В.Волынский Єпархеальный Училищный Совет ,
священника Свято Иаковлевской
г.Житомира церкви ,
Константина Лебедева “.*

ПРОШЕНИЕ .

Принимая при сем оправдательные документы на израсходование мною 300 руб., выданные Училищным Советом на постройку школы в деревне Соколовой Горы, покорнейше прошу Епархиальный Волинский Училищный Совет асигнировать на окончательную достройку и меблировку этой школы еще 200 руб. (на оконные рамы - 8 шт., на двери - - 5 шт., парты - 16-17 шт. и прочие школьные принадлежности , как-то - шкафы, столы, стулья и мебель для комнаты учителя).

*Священник Свято-Иаковлевской церкви
г.Житомира
Константин Лебедев
1903 г. июня 11 дня*

З даного прохання видно, що шкільне приміщення в Соколовій Горі будувалося за рішенням Волинської Єпархіальної Училищної Ради, яке було прийнято в 1902 році (можливо раніше).

Священник Костянтин Лебедев просить асигнувати 200 крб. на закінчення будівництва шкільного приміщення, яке було розпочато в 1902 , або весною 1903 року.

З прохання впливає, що на будівництво шкільного приміщення і його умеблювання було затрачено всього 500 крб.

Приміщення школи було звичайною селянською хатою, лише трохи більших розмірів.

Воно складалось з однієї класної кімнати , коридора, квартири для учителя і маленької учительської, де зберігались навчальні посібники (географічна карта , рахівниця, журнали і ін.).

Було побудовано на території теперішньої початкової школи, на схрещенні вулиць Максютова і Миру.

Це була церковно-приходська школа.

У ній навчались діти до третього класу. Основні навчальні предмети – читання, письмо, арифметика, закон божий, а також співи.

Всі учні 1-3 класів навчалися одночасно в одній класній кімнаті, їх розсаджували по рядах.

У «Перечне церковных школ, состоящих в ведение Житомирского уездного отделения за 1904 г.» в школі навчалося 14 хлопчиків і 11 дівчаток – 25.

Навчав дітей усіх трьох класів один учитель одночасно. Закону Божого вчив дітей священник з Свято-Іаковлевської церкви, нині церква на російському кладовищі.

Під контролем священника проводилося навчання з читання, письма і арифметики російською мовою.

Про зміни в навчанні під час Жовтневої революції даних в архівних документах немає.

Після революції школа була реорганізована в 4-х класну трудову школу – однокомплектну.

У 1924-25 н.р. в школі навчалося 52 учні.

У 1925-26 н.р. на початок навчального року – 104 , в 1927-28 н.р. – 125 , у 1929-1930 н.р. – 123 учні.

Існуюче приміщення не задовольняло потреб невистачало класних кімнат. Учні навчалися у дві зміни.

Місцева влада вирішила побудувати додаткове приміщення школи. Було вирішено в бувшого пана Аршижевського забрати конюшню і з даного матеріалу побудовано приміщення, що нині використовується як квартира для учителів. В ньому було додатково обладнано 3 класні кімнати.

У 30-х р. ХУ ст . (після НЕПУ і в ході колективізації) було передано школі житлове приміщення бувшого жандарма Каросінського, в якому в даний час розміщено поштове відділення.

Умови для навчання учнів в усіх трьох пристосованих приміщеннях були несприятливі. Кількість учнів весь час зростала. Школа з початкової чотирьохкомплектної переросла в семирічну НСШ.

Виникла потреба в новому приміщенні школи. Будівництво затягнулося до 1941 року.

Почалася Велика Вітчизняна війна.

Під час тимчасової окупації всі приміщення школи були зайняті німецькими окупантами для їх потреб. А в недобудованому розмістили конюшню .

Після визволення м.Житомира від німецьких окупантів 31 грудня 1943 року було звільнено і Соколову Гору.

10 січня 1944 року Житомирський райВНО призначив директором Соколовогірської НСШ вчителя Арсенюка Миколу Микитовича, під керівництвом якого було відновлено роботу Соколовогірської НСШ у трьох старих приміщеннях школи.

У 1945-47 роках було закінчено відбудову нового приміщення. У школі на 1947р. було 9 класних кімнат, що не забезпечувало роботу школи в одну зміну. Доводилося проводити навчання при лампово-газовому освітленні, що створювало великі незручності.

У 1947 році директором Соколовогірської семирічної школи було призначено Прядка Михайла Порфирівича, який продовжив зміцнення матеріально-навчальної бази школи. За його директорування всі класні кімнати були забезпечені партами, стільцями і ін. навчальним обладнанням.

У цей час (1947-50 рр.) у школі навчалося близько 340-350 учнів. Щорічно було 12-13 класокомплектів.

Фізичний, хімічний та природничий кабінети були відсутні. Ще не було налагоджено в країні випуску навчального приладдя, необхідного для навчання.

У серпні 1951 року директором Соколовогірської семирічної школи було призначено Бурячка Олексія Олександровича, який очолював школу 26 років.

Школа працювала в основному у двох приміщеннях. У новозбудованому на 5 класних кімнат та в пристосованому приміщенні (глинобитний будинок) на чотири класних кімнати. Навчальних приміщень для розміщення всіх класокомплектів не вистачало і майже половина класів навчалися в другу зміну.

У зимовий час доводилася майже по 2 години вранці і ввечері навчатися при освітленні газових ламп. Тому постало позачергове завдання - забезпечити в школі електроосвітлення. Частина матеріалів для побудови електrolінії була заготовлена. Довелося будувати електrolінію від приміщення школи до Соколовогірського гранкар'єру, протяжністю в 1 км. та встановити обладнання в приміщеннях школи. Це досить складна і громіздка робота була виконана протягом літніх місяців 1952 року.

1952-53 навчальний рік розпочався з електричним освітленням,

Але класних приміщень не вистачало і доводилося проводити навчальний процес у дві зміни.

Для розширення навчальних площ в 1954-1955 роках було до основного приміщення добудовано дві класні кімнати загальною площею в 80 кв.м.

У цей час у школі навчалось 356-370 учнів.

Кількість класокомплектів зростала, а також назривала потреба про перехід до загальної середньої освіти.

До цього часу учні Соколовогірської семирічної школи продовжували навчання в 27 школі м.Житомира та в технікумах. Значна частина учнів не мали змоги здобувати середню освіту.

1957 рік . Для вирішення питання про розширення навчальних площ для майбутньої реорганізації семирічної школи в середню було побудовано додатково шкільне приміщення на 4 класні кімнати.

У 1957-1958 навчальному році Соколовогірська семирічна школа стала середньою.

У 1958-1959 н.р. Перший випуск учнів Соколовогірської середньої школи Житомирського району. Закінчили 10 класів 18 учнів.

1961 році у селищі Лісовому по вул. Максютова, 261 збудовано нове приміщення з 8 класних кімнат ,спортзалу, учительської.

У 1971 році 22 квітня рішенням № 307 селища Соколова Гора увійшло до складу м.Житомира, Соколовогірська середня школа стала міською, а в 1976 р. їй надано № 15.

З 1992 року до 2006 р. – директор школи – Бевзо Михайло Іванович “Відмінник освіти “ , заступник директора з навчально-виховної роботи Мушинська В.О. “Учитель методист “ , “Відмінник освіти “.

З 1988 року - школа екологічного профілю, з 7 класу вивчається економіка.

З 01.09.2006 року – директор школи Костюченко Микола Васильович.